

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Hieraci Presbytero. 388.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

sequestros se præbere audent, naturamque omnem sermonis facultatem superantem sermonibus superate aggrediuntur.

πεν φύσιν λόγους ζυγασατέιν ὀπιχέ-
ρουώτες.

Leontio Episcopo. 387.

Ego te, ὁ puritatis delubrum, non sacerdotij nomine admiror: sed quia illud, ut conueniebat, es consecutus. Multi enim ad eam dignitatem haud piè sanctéque iruperunt: qui autem eam honesta ratione obtinuerunt, ac perpetuò se ipsos nō modò omni reprehensione superiores, sed etiam admiratione dignos præstiterūt, hi omniū laude ac prædicatione efferti merentur. Quorum in numero cū ipse quoque sis, sexcentis oculis vitam tuam ac mores circumspice: ne alioqui neglectum abs te quippiam tantæ virtuti labem ac perniciem afferat.

Λεοντίῳ ὀπισκόπῳ. τπζ.

Ἐγὼ σε, ὁ ἀγνείας ἀνάκτορον, οὐκ ἐκ τῆς ἱερωσύνης θαυμάζω, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἁγίων τῆς αὐτῆς πετύχασαι πολλοὶ μὲν γὰρ αὐτῇ ἐπεκόμασαν οὐκ εὐχῶς. οἱ δὲ εὐκότως πετυχήσαντες ἢ πρῶτος, καὶ ἄρα τέλος ἑαυτῶν ἔμεινον μέμψως κριτέως, ἀλλὰ καὶ θεύματος ἀξίως ἀποφύλακτες ἔτι τῶν ἁπάντων ἀναρρήθῃαι αὐ εἰ διχάζοι, ἂν εἰς καὶ αὐτὸς τυχεῖται, μολοῖς ὀφθαλμοῖς τὰ χεῖρα σου τὸν ἀποσκόπει, μὴ ποτέ τι παροφθῇ, τῆ τῶσαι τῆ λυμνήτην ἀρετῆ.

Hieraci Presbytero. 388.

Diuina & cælestia oracula, iis quidem, qui pulchrarum rerum fastidio tenentur, literæ solū esse videntur: iis autem, qui supra mundum assurrexerunt, ac spectaculis gaudent, virentes & amœni horti sunt, tanquam ex cælesti nectare purissimis floribus scatentes. Etenim, vel pronunciata duntaxat, ad animos admiratione defigendos sufficiunt: iis autem, qui ea considerant & animaduertunt, feriari nō permittunt, verū hoc efficiunt, ut omnes animi sensus ad ea se conuertat: adeò ut priusquàm id, quod præsens est, conspexerint, id quod sequitur expectant, & cū illud perspexerint, id, quod reliquerint, querant: & cū id, quod tertium est, viderint, quod potissimū admirentur nō habeant. Intra enim literæ penetralia mentem mitrentes, tanta admiratione implentur, ac tanta gratia cumulantur, ut etiam terrenarum rerum nihil capere queant, ne si diuina quædam ea, quæ certatim homines appetunt, ad ipsos confluent: quòd videlicet earum rerum, quas prius admiratione prosequerantur, obliuio victrix extiterit.

Ἱερακί πρεσβυτέρῳ. τπθ.

Οἱ θεοὶ καὶ ἕρμιοι χρηστοὶ ποῖς μὲν τῶν καλῶν ἐν ἀρτοῖς γραμματικῶν μόνον εἶναι δοκοῦσι. ποῖς δὲ τῶν ἁγίων καὶ φιλοθεάμων, λευκῶν εἰς εὐαθείας, ὡστερ ἐξ ἕρμιοι νεκταρὸς βροῦντες ἀκηχέτοις αὐθεσιν. ἐξ ἀρχῆς οὐ μὲν γὰρ καὶ μόνον ῥηθέντες τῶν ἐκ πλῆθιν. κατανοοῦσι δὲ χρῆσιν ἀγει οὐκ ὀπιχέουσιν, ἀλλὰ τῶν σκευάζουσι πᾶσαι τῶν νοεῶν ἀόδησι τρέπουν εἰς ἑαυτὸς, ὡς ὅτι τὸ πᾶσιν ἀκρίτως θεάσασθαι, πᾶσιν τὸ ἐξ ἑσὶ καὶ εἰς θεάσασθαι, ὅσῳ ἀπέλιπον ζῆτῶν, καὶ τὸ τρίτον ἰδόντας, οὐκ ἔχειν ὅτι θαυμάσουσιν. εἶσω γὰρ τῶν γραμματικῶν τῶν ἀπέμποιτες τῶν νοῶν, ποσὶ τῶν πῶν πλῆνται θαύματος, καὶ τῶν αὐτῶν πληροῦται χάριτος, ὡστε μὴδὲν ἐπὶ χρῆσιν τῶν ὀπιχέων τῶν ἁγίων διδάσκει, μὴδὲ ἂν πᾶσα τῶν αὐτῶν σὺρρη τὰ θεύματα, λήθης ὡν τῶν ἁγίων εὐαίμαζον ἐκκινησάσης.

Διογένης